

и. п. м.

Пустинята на смъртта

Далеч на изтокъ, въ страната на хубавитѣ приказки и пѣстроцвѣтни килими, се намира пустинята на смъртта. Нѣкога тази страна била велико царство съ приказни царе и безкрайни земи, въ които слънцето не залѣзвало. Народи отъ всички страни изпращали дарове на приказнитѣ царе, и кервани съ хиляди камили прекосявали страната. Презъ стотици години тѣ отжпкали хубави пжтища и разносяли царскитѣ милости и хубави стоки по всички краища на страната. Вечеръ, когато уморенитѣ камили и магарета почивали, керванджитѣ разправяли чудни приказки за Аладина и за неговата лампа. Тогава всички ставали весели и пирували цѣла нощъ. Само по единъ отъ пжтищата, който водѣлъ отъ северъ на югъ, никога не се чувала пѣсень, и никога вечеръ не се разправяли приказки. Този пжтъ водѣлъ презъ *пустинята на смъртта*. Животнитѣ пристжпяли плахо по гладкия пжтъ, а керванджитѣ смутени тжжно гледали предъ себе си.

Тази печална пустиня се намира въ Персия.

По-голѣмата частъ отъ Персия е висока равнина, заобиколена отъ всички страни съ планини и на нѣколко мѣста пресѣчена съ остри скалисти гребени. Срѣдъ тази равнина е разположена пустинята на смъртта — повече отъ сто километра дълга и широка; тя е една голѣма прѣчка за съобщенията на страната и за движението на керванитѣ. Нѣкога, въ предисторическо време, на това мѣсто имало затворено море, отъ което на дъното днесъ